

2002. tavasz

A nagy eső

Amikor a nagy eső van,
Nőnek a növények.
Amikor még egyszer eső van,
Kiöntenek kicsit a folyók.
Amikor árvíz van,
Eltűnnek a házak.

Amikor vihar van

Amikor a vihar van,
Kiöntenek kicsit a folyók.
Amikor újra vihar van,
Akkor nőnek a növények.
Amikor árvíz van,
Eltűnnek a házak.

Tavaszi kis virágok

Amikor eljő a tavasz,
A fák kirügyeznek.
A fák rügyeiből
Kinyílnak a virágok.
És a földön is a virágok kinyílnak.

Tavaszi szelek és fák

Amikor fúj a tavaszi szél,
Akkor a fák is nőnek.
És kibukkannak a rügyek,
Abból lesznek a kis szép virágok a fán.
Akkor, amikor kibukkannak a virágok a fán,
Akkor a tavaszi szellő is fúj,
Mert tudjátok,
Mindig van egy kis szellő tavasszal.
Akkor, amikor a tavaszi szellő is fúj,
A virágok is kibújnak,
Kipattan a fejük,
Meg minden kizöldül.
A tavaszi szellő mindig fúj tavasszal.

Eljött az anyák napja most ma

Amikor az anyák napja eljő,
Mit is mondjak az anyukámnak
Versikének.

Hát azt fogom mondani:
Bocsánat, amikor sok rosszat csináltam,
Bocs anyu.
És köszönöm, hogy rakodtál helyettem,
És ha fáradt voltam,
amit akartam, megcsináltad nekem.
Köszí, anyu, köszí.

2002. nyár

Kakukk, kakukk,
Szól az óra,
Időre vár,
Lálálálá...

Donát mesezáró költő verse

Itt a mese vége,
Szaladj, szaladj végbe!
Ha nem hiszed, akkor
Szaladj be a tűzbe.
Majd megmondja az,
Hogy ez igaz volt.
Ha nem hiszed, akkor
Eléget a tűz.

2002. ősz

2002. szeptember 6.

Amikor este van,
Csillagok serege van az égen.
Amikor nappal van,
A nap süt az égen.

Tópartnál

Szép tükör, szép tükör,
Hullámzó tükör,
Jaj, de nagyon szép
Ez a víztükör.

Csokorral köszöntjük anyát

Amikor Anyák Napja van
Csokorral köszöntöm anyát.
Megölelem, megpusztilom és
Megersimogatom.

2002. október 24.

Esik eső, süt a nap,
Sok vízcseppecske lepereg.
Szivárvány gyerekecske mindjárt
Meg fog jönni.
Fúj, fúj a szélgyerek,
Aztán pedig kisüt a nap.

Tavasza megjön, a hó olvad,
Melegedik a víz.
A madarak megjönnek és
Semelyik állat, még a hal sem
Fázik ezentúl.
Legalábbis addig, amíg megjön a tél.

2007. április 10.

Az előző óvodai vers iskoláskori átírása:

Esik eső, süt a nap,
érkezik a zuhatag.
Születik egy szivárvány,
örül neki a világ.

Fúj a szél, de hiába,
remény száll a tájra.
Vízcepecske lepereg,
s beborítja a meleg.

Tavasza megjön, a hó olvad,
érkezik már fecske, gólya.
Újraéled a természet,
medve, süni is felébred.

S hol nemrég hó volt,
most már hóvirág honol.

2003 Tél

2003. január

Anya a legjobb

Nincs jobb, mint egy verset költeni.
Vagyis van jobb.

Nincs jobb, mint egy tájat nézni.
Vagyis van jobb.

Az a jobb van,
amikor megszeretgetjük anyát.

Nincs jobb, mint ha az anyát szeretgetjük.
Vagyis van jobb.

Az a jobb van,
hogy örül anya.

Itt a vége, fuss el véle,
ha nem hiszed, szaladj véle.

2003. január 25.

Rövid történet

Úristenem, én megszülettem!
Nincs fogam.

Egy éves vagyok:
nem ízlik a torta.
Nevetnem kell.
Tízíg el tudok számolni.
Böfiztetnek.
Nem ízlik az étel.
Jól megvicceltem anyát.
Úgy vicceltem meg, hogy úgy tettem,
Mintha elaludnék, és este fél nyolckor kimentem
az ágyból,
És játszogattam.

Névnapom van.
Lett testvérem.
Apu, anyu mesél nekünk.
Szeretem a meséket hallgatni, meg látni a tv-ben.
Tudok gumicukort enni.
Nem szeretem, ha megmossák a hajam.
Nem szeretem, ha lenyírják a hajam:
túl viszketős a haj.
Tudok egyedül játszani.

Iskolába járok már.
Mindig négyeseket kapok nyelvtanból.

Felnőtt lettem.
Érzem a feleségemnek a pocakjában a kisbabát.

Itt a vége, fuss el véle,
Ha nem hiszed, szaladj véle.

2003. március 01.

Esztiről és Donátról

Ha tudnátok, milyen jó szerelmesnek lenni!
Mindig örülnétek és
Boldogok lennétek.
De sajnos nem tudjátok.
De majd,
ha ti is szerelmesek lesztek,
megtudjátok.
De hogy összeházasodni milyen jó,
Azt még én sem tudom.
Majd ti is megtudjátok, ha házasodtok.
Mert, tudjátok, még csak szerelmes vagyok.
Ha tudnátok, milyen jó szerelmesnek lenni!

(Pesti Donát)

2003 nyár

2003. július

Amikor az ég felragyog,
minden csillag rád mosolyog.
A Nap elbújik,
de a Hold fénye rajtad csillog.

2003. július

- Ki a mamám, Apukám?
- A mamád meghalt,
de az anyukádnak mondhatod.
- De én a mamámnak szeretném.
- Akkor beszélj Istennek.
A mamád szent volt,
úgyhogy biztos a mennybe jutott.
- Istenem, tedd meg, amit kérek:
jól érezze magát a mennyben a mamám és
mindenki, aki Nálad van.
- De minek kéred, ha tudod,
hogyan a mennyben nincs sírás?

2004. május

Volt egyszer egy kiscicám,
biz' ám!
Mégfogott egy egeret,
biz' ám!
Én meg megdicsértem,
biz' ám!

2005. január

Űrhajóval utazok,
És az űrt átszelem.

Kutatok és találok,
Hegyet-völgyet,
Krátereket megtalálok.

Hát én ki vagyok?
Ki más lennék?
Űrhajós vagyok.

2005. február

A cinkék

Tavaszi reggel volt.
Madárcsicsergést hallottunk,
Kinéztünk az ablakon és
Cinkék voltak.

Azt csicseregtek, hogy
„Itt a tavasz, vége a télnek,
rakjunk fészket!”

Gyorsan megreggeliztünk,
Felöltöztünk és kimentünk.
Nem zavartuk őket,
csak távolról néztük és
beszélgettek:

„Hova rakjuk a fészket?
Mit együnk?
Hol van egy jó falat?”

Minden bogarat, lepkét,
Darazsat, cserebogarat és
Molylepkét felcsipegettek.
Tiszta lett az út,
Még a házunk körül is szép tisztaság volt.

Aztán belekezdtek a fészkekrakásba.
Hoztak szalmát, sarat,
Füvet, leveleket,
Száras gallyakat
És hozzákezdtek.

Az ajtó felől van jobbra három,
Balra kettő fa,
Előre pedig négy,
S a jobbra háromra és az előre négyre
Raktak fészket.
A balra kettőre csak három rakott fészket.

Mindig mondtak valamit.
„Van még sár?
Van elég fű, hogy kitömjem ezt a lyukat?
Labilis a fészke.
Csicsiri-csicsiri-csicsere!”

Három hét múlva tojásokat
pillantottunk meg
az ablakból bennük.
Volt amiben kettő,
volt amiben négy,
Volt amiben három.

Háromnegyed hónap múlva kikeltek
A kiscinkék.
Olyan jó volt nézni, hogy etették.
Néha veszekedtek is a kukacon
Vagy a molylepkén.

Eddig is hallottunk madáracsicsergést.
Egyszer még jobban csicseregtek:
Elkezdtek repülni.

Vége lett a nyárnak.
Tettünk ki két madáretetőt:
Egyet fából, egyet műanyagüvegből készítettünk.
Fúrtunk lyukat,
Szalonnát és magokat raktunk bele.
Az őszi levelekkel kitöltöttük
A madáretetőket.

Télen látszott, hogy
A cinkék néha fáznak és
Fogyott is az ételük.
Aztán tavasz lett.

Meghálálták a gondoskodást.
A kártevőket elpusztították,
Énekeltek,
Nem repültek el, ha meg akartuk nézni őket.

De akkor mégis elrepültek,
Ha meg akartuk fogni őket.

És így ment minden évben.
Volt egy csintalan,
Akinek a három utódja közül kettő megint
csintalan lett.

Ez így ment végig
Minden nyáron, tavasszal, télen.
Örültünk a madáracsicsergésnek,
Meg hogy ennyi cinke itt van.

2005. február

Szereted az állatokat?

Szereted az állatokat?
A villás farkú füsti fecskét?
A bozontos farkú mókust?
A dörmögő medvét?
Szereted a piros pettyes katicabogarat?
Szereted a madarakat?
Etesd őket télen!

Szereted a zümmögő méhecskét?
A bőgő nagyszarvú szarvast?
Télen rakj neki az etetőbe szalmát!
Gondozd az állatokat!

Szereted az ember hűséges barátját, a kutyát?
Meg az egérfogó macskát?
Szereted az állatokat?

2006. február

Mese-kezdet

János dombnak alja táján,
Füves-rétnek kőfalán át,
Selyem-völgynek másik végén
egy szép bokros részen
élt egy puli, fekete,
és egy darázs tehene.

2006. december

Karácsony

Karácsony, karácsony,
ki sokaknak egy játék, egy összeg vagy,
ott nem is te vagy.

Karácsony, karácsony,
hol te egy fa, egy ág vagy,
ott nem érsz sokat.

Karácsony, karácsony,
hol szeretet és béke,
ott vagy Jézus születése.